

דף קכב:

עין משפט א. אה"ע סימן קיב סעיף א

א. מתנאי י' כתובה שהבנות ניזונות אחר מות אביהן עד שיתארסו או עד שיתבגרו, ו'אפי' לא נכתב בכתובה י', או לא נכתבה כתובה כלל במקום שאין כותבין. ואפי' מחלה ז' אמם הכתובה בפירוש יש לבנות מזונות ח', וה"ה אם אמם נתגרשה חייב במזונות הבנות.

עין משפט ב. חו"מ סימן רעו סעיף ג

ג. היו לו ב' בנים, ומתו שניהם בחייו ואחד השאיר ג' בנים והשני השאיר בת אחת, ואח"כ מת הזקן בת הבן יורשת מחצית הנכסים ושלוש הבנים יורשים מחצית השניה ביחד, שאנו רואים כאילו הבנים קיימים ויורשים בשוה, וכל אחד מוריש לבניו חלקו ט', ועל דרך זה חולקים בני האחים ובני אחי האב עד ראש הדורות.

חו"מ סימן רעז סעיף טו

טו. היו לו שני בנים בכור ופשוט ומתו שניהם בחייו, והניחו בנים הבכור הניח בת אחת והפשוט הניח בן הרי הבן של הפשוט יורש בנכסי הזקן שלישי שהוא חלק אביו י', ובת הבכור יורשת בנכסי הזקן שני שלישים שהוא חלק אביה הבכור.

ד. כתובות נ"ב ע"ב וכת"ק בכרייתא.

ה. אפי' כתב כל שאר התנאים, אבל "ובנן נוקבין" לא כתב, אמרינן טעות סופר אם לא שכתב בפירוש שלא יזונו. ח"מ.

ו. זו דעת הטור והראב"ד, אבל לדעת הרמב"ם במקום שכותבין ואין לה כתובה בידה אמרינן דמחלה ואין לה גם תנאי כתובה כ"כ הב"ש.

ז. לא נתבאר בראב"ד בפ' י"ט מאישות שהוא בעל דין זה, מה הדין אם מחלה אמם בפירוש במזונות הבנות, כך העיר הח"מ.

ח. דלא אמרינן שהפסידו הבנות וניזונות מבני חורין כ"כ הח"מ, ואפי' ילדה אחרי שנתגרשה כ"כ הב"ש.

ט. נתבאר מבנות צלופחד ממשנה שם קט"ז ע"ב. שהבנות במקום האב עומדות.

י. זהו דין בנות צלפחד ששינו שהיה בכור ונטלו בנותיו חלק אביהם. ב"ב קט"ז ע"ב.